

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 16 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računata se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr. če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Ljubljani v Frana Kolmana hiši „Gledališka stolba“.

Upravištvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Skesani grešniki.

V sv. pismu se čita, da je v nebesih večje veselje nad jednim spokorjenim grešnikom, nego nad devet in devetdeset pravičnimi, ki pokore ne potrebujejo. Ti svetopisemski občutki nas ubogih zemljanov nikakor ne navdajajo, kajti grešniki, s katerimi nam je posel, niso še spokorjeni, ampak samo skesani in — odkritosrečno povedano — veliko ljubše bi nam bilo, da se niti kesanje nij polastilo njih po našem mnenju nepoboljšljivih src, da bi bili še nadalje vezli svoj „strike“ in bi bili dotični sedeži v mestnej dvorani ljubljanskej ostali prazni še za nekoliko časa.

Prišlo bi bilo vsaj do tako željno pričakovane odločitve, in ne bilo bi nam treba viseti mej dvomi in negotovostjo, in rešitev tega ali onega važnega predloga ne bila bi zavisna od milosti in nemilosti, oziroma navzočnosti ali pa odsotnosti naših političnih nasprotnikov, ki so do sedaj s čudovito doslednostjo v velevažnih vprašanih govorili in glasovali proti gmotnim koristim mesta ljubljanskega; na primer proti ustanovitvi nadsodnije v Ljubljani, proti mestnjem hranilnici itd., imajoč pred očmi vsikdar in povsod le svojo tesnosrečno nemško stališče, ki nikjer in nikoli ne podpira še tako koristnega predloga, izviračega iz inicijative narodne stranke.

Da tak položaj nij baš mikaven in zabaven, da so debate neplodne, ker se z nasprotne strani ugovarja le zbog tega, „ut aliquid dixisse videatur“, da se ta gordiški ozel prereže čim preje tem bolje, je uže javna tajnost.

Obšla nas je tedaj nekaka posebna zadovoljnost, ko smo čuli, da je fakcijsna manjina storila sklep, ne več udeleževati se sej mestnega zbora. A naša zadovoljnost trajala je le malo časa.

Dobro znajoč, da bi njih „exodus“ bil pravi in pravcati politični samomor, prišla je včeraj skesana sedmorica točno ob napovedanej uri v mestno dvorano, uročila sicer protest proti volitvi mestnega zastopnika v dež. šolski svet, potem pa lepo obseдела do konca seje, kakor se tudi spodobi. Gg. Pir

ker, Zhuber, Schaffer in Gariboldi nadaljujejo „strike“, pa nijsmo jih pogrešali, akoravno bi po našem mnenju baš gosp. Pirkerja morala zanimati volitev mestnega zastopnika v deželni šolski svet. Nečemo tega pretresovati, kar se je navajalo v tej zadevi od nasprotne strani, ker stvarnih razlogov nijsmo čuli in je menda vendar glavna stvar ta, da se mestnim zastopnikom v deželnem šolskem svetu voli strokovnjak, ki je vsestransko kos temu častnemu pozivu. Da pa je g. prof. Šuklje vsaj toliko sposoben, kakor bivši zastopnik g. Mahr, to nam smejo skesani grešniki verovati brez vsake opasnosti.

„Svet je okrogel,“ dejal je včeraj g. dr. Suppan. To je ravno sreča, da je svet okrogel, da se včasih malo presukne in da ne ostanemo mi Slovenci vedno na spodnjem delu oble. Prišli sicer še nijsmo popolnem navzgor, in ugodna prilika, ki bi bila nastala vsled „strika“, se je takrat vsled duševne skesanosti naših nasprotnikov zdrznila; a prišli bodemo gotovo, kajti uže nekdanji Kranjec, ki je zibal Francoza, rekel je zaupno: „Vsaka reč le en čas trpi!“

Jednakopravnost na Koroškem.

Tužna Koroška! Ko se je v deželnem zboru koroškem v seji od 12. oktobra t. l. vodja koroških Slovencev gospod Andrej Einspieler potegoval za pravice koroških Slovencev ter poudarjal, kake velikanske krivice se jim gode v narodnem oziru, odgovoril je zastopnik Taaffejeve vlade, deželni predsednik Schmidt-Zabierow na kratko: „Die slovenischen Kinder müssen slovenisch beten, lesen und schreiben können“. Pri vsej tej izjavi pa je vendar nekako obveljaviti hotel besede vrlega in neutrudnega zastopnika koroških Slovencev rekši, da nijsmo razmere prav take, kakor jih je g. Einspieler slikal. Dokler koroški Slovenci molče, ter se pustijo od ne nasitljivega nemškega moloha Slovenstvu izneverjati, trdili bodo krščeni in nekrščeni Nemci vedno in povsod, da v miru žive Nemci s Slovenci. A kadar Slovenec zahteva svojih pravic, katere ima kot avstrijski državljan, kadar se bojuje za najdražje volilo svojih prednikov, za svoj materni jezik: tedaj

zavre tem krivičnim in oholim Nemcem kri v glavi ter po vseh židovskih listih razlega se krik: „Pomagajte, pomagajte! Nemštvo je v velikej nevarnosti! Rešujte, dokler da se še kaj rešiti“. To je nemška pravica! Slovan naj ostane zaničevan in teptan, on naj bo suženj nemški. Ako bode germanizacija na Koroškem tako napredovala kakor baš sedaj, bodo Nemci trdili, da je Koroška nemška dežela in tedaj le nemški jezik deželni jezik.

Koroški Slovenci, stanujoči v 117 slovenskih farah, nijmajo niti jedne slovenske ljudske šole. Najpoglavitejše pedagogično pravilo je, da se otrok poučuje najprvo v svojem maternem jeziku in potem še le na podlagi maternega jezika v drugih jezicah. To tudi Nemci dobro vedo, a mislijo morebiti, da to pravilo velja le za Nemce, za Slované pa ne. Komaj prestopi slovenski otrok šolski prag, uže se mu utepava v glavo nemščina. Verske nauke, katere mu je mati v prvej mladosti ucepila v srce, poučujejo se v nemščini. Ta nov naraščaj naj tedaj v poznejšji dobi razširjuje germanizacijo po svojej lepej domovini.

To je namen tistih naših Nemcev, ki nam v jedno mer trobijo na ušesa, da nam je znanje nemščine jako koristno. Kako se Slovenci prezirajo na Koroškem, naj pove tudi ta faktum! Neka dvorazredna ljudska šola na slovenskem Koroškem šteje v prvem razredu 84 učencev, mej temi 77 slovenskih in 7 nemških otrok, ki pa tudi znajo slovenski; drugi razred šteje 54 slovenskih in 3 nemške otroke. Na tej šoli je tedaj 138 učencev, mej temi samo 10 Nemcev. Nasledek temu pa je, da se vsi ti otroci poučujejo le v nemškem jeziku. Kako mogó ti otroci napredovati v znanji, to si lahko vsak raztolmači. Da je vlada na tem mnogo kriva, to je istina, kajti ona gleda premalo na to, da se učitelji izobrazijo v slovenskem jeziku. Karakteristično, kako vlada postopa proti koroškim Slovincem, je to, da ne zahteva od učiteljev, službujočih mej slovenskimi Korošci, znanja slovenščine. Nedavno razpisal je Velikovški okrajni šolski svet službe v Velikovškem okraji. V tem razpisu pa se bero besede:

LISTEK.

Natalija.

(Poslovenila Janja Miklavčič.)

(Dalje.)

X.

V malej, prijaznej vili pri Wiesbaden-u sedela je Lujiza Florinska pod verando. Bil je vroč dan meseca avgusta. Njeua gospa vrnila se je v sobo, kjér so bila okna čez in čez preprežena, da si počije od dopoldnevni opravkov. Gospa Ten Berghe bila je ponosna, nad 40 let broječa dama, katerej se pa gotovo nij mogla priznavati istinitost njene trditve, da jej holandski zrak ne ugaja in radi česar je uporabljala vsake toplice. V zakonu z otroško dobrim — a „na duhu“ precej borem baronom Ten Berghe postala je silno bogata — a kljubu temu: pri svojej gorkosrečnosti in bistroutnosti nij

bila srečna. Vsekako se je s svojim možem v njegovih nazorih strinjala — a v istini bil jej nij družega, nego: zaupen strežaj! Ko jo je prva bolezen, želja po česti in sijajnosti, zapustila in je zakon ostal brez otrok — jela se je silno dolgočasiti.

Kmalu se jej je dozdevati jelo, da jo boli v prsah — da jo napadajo slabosti, da-si Lujiza, videč njen zajuterk, nij mogla pamtiti, kako bi mogel zdrav človek takov zajuterk povžiti. — K tej nestrpljivosti pridružila se je strast za nabiranje posušenih cvetic. Jela je sestavljati herbarij. Prvo, ko je došla v nov kraj, bilo je poiskati novih cvetic. „Dragi mož!“ rekla je potem kmalu, „zrak mi ne ugaja v tem kraji, a tudi imam uže vse tu rastoče rastline.“ —

„Nu Anny“, dé on ponižno, „potem pa takoj odrinimo, saj veš, da sem le tam rad, kjér si ti srečna“. Nikdó pa nij bil veseleji, nego on, da je v Lujizi dobil svojeje gospeje družbovnicu, katera jo je brez godrnjanja spremljala na delgih sprehojih,

ki so ugajali njenim prsam, a še bolj njenemu herbariju. —

Lujiza pa je tudi popolno ustrezala voljam baroninje. Vedela jej je govoriti o pravem času, v pravej méri — nikdar preveč, kar bi utegnilo razdražiti bolestne živce „bolne“ gospe: nje obnašanje bilo je izborno, elegantno! —

Trudna po obilih opravih sedela je tiho v svoji sobi. V roki imela je list — bil je od Vere. Uboga deklica udala se je naposled v težko ločitev — a sedaj se je uže navadila živjenja v závodu. Učiteljice so bile prijazne in deklicam se je tudi privadila. Vesele opazke, ki je je tu in tam utrosila v slog, svedočile so Lujizi, da piše resnico. „Tedaj sem vendar dobro ukrenila“, misli si Lujiza, „tako bo najbolje. Tu si jaz prisluzim mnogo novcev, katerih lahko pribranim precejšno svoto, ki jo bode ona še potrebovala; vrhu tega živim, kakor plemenita gospa“. Žalosten nasmehljaj, ki je pri teh besedah poigraval okolu ustnic, pričal je o spominih

„Die kenntniss der slovenischen sprache wäre erwünscht“. Kdor tedaj zna slovenski, je dobro; ako pa učitelj nij vešč slovenščini, je tem boljše; vsaj bode pa germanizacija tem ložje napredovala. Kako more koroški Slovenec naučiti se svojega jezika, kako se more naučiti brati in pisati slovenski pri taci razmerah, to nam je večna uganjka; gospod predsednik Zabierow to uže boljši ve. Čudno se nam potem nikakor ne sme zdeti, ako naletimo na slovenskega visokošolca, rodom Korošca, ki pač govori svoj jezik, a pisati ga ne zna. Taki slučajji so nam znani, vsakokrat moremo ž njimi postreči.

Ozrimo se še nekoliko na c. kr. urade po slovenske Koroške. Okraji, kakor Rožek, (Rosseg), Podklošter (Arnoldstein), Velkovec (Völkermarkt), Trebiž (Tarvis), Pliberk (Bleiberg), Železna Kapla (Kappel), Borovlje (Ferlach) in Doberla Vas (Eberndorf) so po narodnosti prebivalcev popolnoma slovenski; Beljak pa sv. Mohor sta mešana okraja. In vendar službujejo v teh okrajih večinoma trdi Nemci, ki ne umejo slovenskega jezika. To je v nebo upijoča krivica! Uradnik, rodom in po prepričanji Slovenec, ne dobi jo z lepa v teh okrajih službe, ker bi on gotovo ne pospeševal germanizacije. Slovenec naj deluje mej tujim narodom, to je parola, ki velja dan danes na Koroškem.

Take so razmere koroških Slovencev! To žalostno njih stanje nam ne more biti vsakojako. Oni so po rodu in imenu naši bratje, oni so kri naše krvi, meso našega mesa in del našega života. Nikakor ne moremo privoliti v to, da nam jih Nemci odstranjujejo in odtrgujejo. Kar je naše krvi, za to moramo vztrajno delovati do zadnjega vzdihljeja. Do sedaj brigali smo se vse premalo za naše koroške brate. Izgubljeni sicer še niso za Slovenstvo, a če jim pomoč ne pride, pogoltnil jih bo Nemec. Ne zanašajmo se na obljube koroškega vladnega namestnika, pomagajmo jim mi sami, s tem pomagamo tudi samim sebi. Za nas, še bolj pa za naše optimiste naj veljajo zlate besede Mestislav-ove:

„Kakor sem rekel, Nemcu ne verjamem,
Jaz ne! Če nam obeta danes kaj,
Uže pojutranjem takoj Slověnu
Požre besedo. Pomni kar sem rekel.
Povzdajajmo se mi na svojo moč,
V ničesa drugega ne upajmo.

Al. H—k.

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani 25. novembra.

O prihodnjem delovanji **državne zbornice** delajo fakijski listi vsake vrste pomisleke. Najsmesneje mej njimi pa se véde „Deutsche Zeitung“. Nij-li jako kratkočasno, ako rečeni list v vsej resnosti trdi, da se bode dosedanji volilni red za državni zbor pokvaril? Ali pa če tak list, ki je služil sebičnim nameram chabusovega ministerstva, sedanjej večini državnega zbora predbaciva, da ne daje vzglede poštenega državnega vodstva? Nij-li smešno, če tak list toži, da bodo davkoplačevalci koncem dobe sedanje vlade preobloženi in če ob jednom joče, da odjemlje sedanja vlada vse mogoče davke „prihodnej varčnej, liberalnej vladi?“ —

„Pozor“ prinesel je bil poročilo o nekej konferenci mej **Taaffejem**, **Hohenwartom**, **Liechtensteinom** in **Coroninijem**, v kateri da se je sklenilo, da bode osrednji klub Liechtensteinov vedno glasoval z desnico, in da bode Coronini podpiral vlado v vseh nenarodnostnih vprašanjih. To vest sedaj „Politik“ oporeka ter pravi, da bo osrednji klub gotovo glasoval proti budgetu za učno ministertvo. V kolikor novela k šolskeji postavi nij postava sama, je vlada se odločila ostati pri prvej predlogi, predanej gosposkeji zbornici; vsakemu drugemu predlogu se boče upirati. Kar se tiče razpuščenja državne zbornice, je misel vlade ta, da to zavisi od prihodnjega obnašanja desnice.

Dr. Benedikt pisal je dr. Hofferju, sklicatelju ponesrečenega **ljudskega shoda** odprto pismo, v katerem pravi mej drugim: „Ako bi kateri izmej visokorodnih fevdalcev stopil v ljudski krog in bi dejal, da je osupnen videti dr. Hofferja in njega tovariše in da neče govoriti meščanskemu neplemenitemu ljudstvu, bila bi to po vsej pravici grozna brezobzirnost. Včeraj stopili ste Vi kot zastopnik tih meščanskih mož pred množico razumnih meščanov in znabiti še razumnejših delavcev ter ste rekli: „Ker ste vi prišli in ne naši volilci, ne govorimo nič!“ Je-li mogoče, mislite, da se nahaja mej temi možmi le jeden, ki bi imel menj političnega takta nego dr. Jaques? Imate kak razlog k misli, da bi se našel jeden, ki bi v opozicijskem shodu strahopetno prikival svoje nazore? Nijso-li njihovi vodje uže s svojim pohodom pokazali, da bolje poznajo postavu, nego-li odvetniki, ki „zastopajo“ Dunaj? Čudim se, da so se dali ti ljudje tako mirno razžaliti, ne da bi ekscedirali. V njihovo pomirjenje jaz nijsem mogel ničesar storiti, ker ljudje mene ne poznajo, in jaz njih ne. Ampak, Vi ste ravno delavce močno razžalili, katerim je največ na tem ležeče, da se približajo meščanskim krogom; s tem ste pa tudi vladi in narodnim strankam jako veliko pomagali. Z izpovedjo, da se ne upate pred nemškimi poslusalstvom zagovarjati svoje nacionalne politike, ste izrekli, da zastopate narodnostne nazore privilegirane volilnega kroga, a ne nemško ljudstvo. Déak, Rieger in drugi vodje narodnih strank nijso bili nikdar prisiljeni k takej izjavi. Ti so svoj narod resnično zastopali; Vi pak zastopate nepravico, uže trhljen privilejij narodne nadvlade. Za časa Bergera, Mühlfelda, Giskre stopil bi bil jeden ali drugi z iskrenim govorom pred ljudstvo in bi ga bil užgal. To bili so pogumni in duhoviti možje, ki nijso živeli o drobtinicaštrankarskih fraz.“

Jeden del **vojskine reforme**, katero so delegacije potrdile in jej privolile tudi potrebna sredstva, bode se tikal ustanovitve jednega posebnega železničnega in telegrafskega polka. Njega temelj obstoji iz osnih rezervnih kompanij (499 mož), ki se bodo odločile iz ženijskega oddelka, potem 56 mož pionirjev in pa uže obstoječi ter v zasedenih deželah službujoči oddelki vojskine železnice. V vsem skupaj ob mirnih časih 890 mož broječi polk imel bode dva bataljona, vsaki po štiri kompanije. Jeden bataljon 414 mož razdelil se bo po zasedenih deželah, drugi ostal bode doma v državi. Ob izrednih časih bo vojni minister poslednjega lahko komandiral k opravičkom pri državnih in privatnih železnicah.

Vnanje države.

O potovanji **ruskega** ministra vnanjih zadev, pl. Giersa prinesel je „Golos“ zopet članek, v katerem poučuje o misijonu ministrovem. Glavni namen Giersovega obiska v Varzinu je ta, pravi „Golos“, da se oporeče obče razširjeno mnenje, ko

da je Rusija zadnje čase prostovoljno odrekla se pravice, govoriti v mejnarodnih vprašanjih. Tudi naj bi se bila ministra dogovorila o tem, ohranijo li po egiptске ekspediciji berolinske pogodbe še dalje svojo moč in veljavo.

Iz zanesljivega vira, kakor pravi, poroča „Gazetta d' Italia“, da se bode **rumunski** kralj še tekem meseca decembra t. l. podal v Italijo obiskat kralja Humberta. Novoimenovani poslanik rumunski na italijanskem dvoru, Balasceano, dobil je uže dotične napotke, da se sporazume z laško vlado glede kraja in družih okolnostij tega sestanka.

Zadnja seja **angleške** spodnje zbornice poslancev imela je zopet egiptsko debato. Stavila so se tri vprašanja do vlade: 1. bode-li predložila zboru pogodbo z Egiptom? 2. bode-li sklenila pogodbo z kako drugo državo? in 3. bi se-li udeležila konference o Egiptu, ako bi se taka predlagala? Odgovor vladin ni še znan. — V krogih angleškega poslanstva na Dunaji se pripovedujejo jako oznacujoče besede Gladstone-ove glede egiptskega vprašanja. „Kaj bi storili,“ vprašal ga je nekdo, „če bi se Porta branila priznati novourejene razmere v Egiptu?“ Odgovor: „Še 10.000 mož bi poslal v Egipt.“ „In če bi bili v Carigradu z razmerami zadovoljni?“ „Potem pošljem pa 20.000 mož tja.“

Dopisi.

V Črnomlju 23. nov. [Izv. dop.] (Čast, komur čast.) G. Fran Goršič, orgljarski mojster, mestni odbornik ljubljanski, postavil je v prvej polovici minulega meseca v tukajšnej župnej cerkvi nove orglje. Ne bom popisoval natančneje vse konstrukcije; samo to omenim, da imajo 17 registrov, za tukajšnjo cerkev popolnoma zadostno število, manual- in pedal kopel, kakor tudi jako pripravno mehaniko za forte in piano.

S tem delom pokazal je slavnoznan narodni obrtnik vnovič, da je popolnoma kos svojemu poslu, kajti vse delo napravlja prijeten utis ne le po svojej zares okusnej vnanjosti, marveč kar je pri tem obrtu glavna stvar, ono odgovarja tudi v vsej svojej konstrukciji, bodisi oziroma lepoglasja, kakor posamno, tako tudi skupno, bodisi oziroma mogočnosti glasu vsim stavljenim zahtevam. Vsega tega pa ne poročamo, kakor bi hotli občeznanemu izdelovatelju napravljati še le posebne reklame, kajti najboljše priporočilo je gotovo soglasno pripoznanje in odobravanje premnozih veščakov, kateri so slišali, lepo ubrani glas orgel ali celo sami jim izvabili mile glase. Zato: čast, komur čast!

Iz Rudolfovega 24. nov 1882. [Izv. dop.] Volitve v naš mestni zbor so dokončane. Zmagali so narodnjaki in slovenski poštenjak zasedel je stol županov. Fakijskozna opozicija propala je sijajno; na stare dni ostal jim je le jedino še Bundrov Johann, da zastopa fakijskozne interese v mestnem zboru. Pa tudi gospod Lehmann, kateri nij mogel slišati naslova „gospod župan,“ ampak mu je ugajal, le bolj naslov purgeljmojstra, prišel je ob svojo moč. Dobro je tedaj, da se tudi v tem slučaju ravnamo po starem pravilu: Et meminisse juvat, ter podamo dodatke za popis delovanja naše fakijskozne opozicije Tako bodete vsaj lahko razsodili, kako so ti gospodje postopali. Za danes samo ta faktum! Nek

Dalje v prilogi.

na nekdanje dni, ki so se vedno prikrajali v njeno dušo. —

A ona hitro poseže po delu, kajti svest si je bila, da nič ne premore bolj utešiti žalostnih spominov v našej duši, nego delo.

Šivala je uže dokaj časa, ko baroninja stopi iz sobane na verando. „Čujte Lujiza“, déje ona, „tako mi je žal, da medve nijsva še našli „dentarie heptaphylle“. Gotovo je kdé v gozdíči za ono grško kapelico. A jaz sem preslaba, da bi mogla danes na sprehod, bi-li vi ne bili tako dobra, da stopite po njo?“

Tako je velela, ne premisleč, kako vroče je in da je Lujiza, ki je toliko slabeja od nje, še trudna od jutranjega sprehoda.

„Prav rada, milostna gospa“, reče Lujiza, „da mi jo opišete, kakova je.“

„Je-li ne poznate? — Opisati vam cvetko — o tega jaz ne znam! Mej tisočerim bi jo spoznala — a popisati je ne morem. Medle pojme imate o

botaniki. Ali kaj prebirate botaniko, kojo sem vam dala v čitanje?“ —

„Dà, milostna gospa, a vse še nijsem prečítala.“

„Bojim se, da vam tako krasna studija ne ugaja. Koliko je na času?“ —

„Menim, da štiri še nij; bilo bi najbolje, da greva skupaj, saj baron se ne vzbudi tako hitro — v četrt uri sve v gozdíči.“

„Ali se ne bojite utrujenosti?“

„Ne! Dobro se sedaj počutim, a vendar danes opoludne nijsem ničesar zaužila. Jedino možu v ljubav dovolila sem dvakrat juho.“

„Da le zvečer ne skusite zlih nasledkov?“

„V božjem imenu! — Bodem vsaj „dentarijo“ imela!“

„Prinesem-li pokrivala?“

„Da ste tako dobri — prosim!“

„Deklica kot angelj,“ déla je tiho. „Vedno jednako voljna in prijazna! Kako nasprotje Adriani, Doroteji ali Pavlini.“

V trenutku vrnila se je Lujiza s pokrivali in takoj odšli sta proti gozdu. Hodili sta delj nego četrt ure in šestokrat se je varala gospa Ten Berghe, misleč, da je prava; — sedaj stoprv posrečilo se jej je — ravno pred grško kapelico z njenimi kupolami. „Rada bi vedela, je-li cerkev odprta ali ne; rada bi si jo jedenkrat natančno ogledala. Vi, kot Rusinja znali mi boste tolmačiti obrede in šege orientalske cerkve.“

„Oprostite, milostna gospa — jaz sem Poljakinja!“

„Da, da, saj res! A jaz ju vedno združujem, kakor sta n. pr. Holandija in Frizija.“

„V naših očeh vsaj ne, milostna gospa — a tolmačila vam bodem po možnosti!“

Lujiza bila je uže silno utrujena, baroninja pa je bila preveč vesela, da bi čutila utrujenost. Skrbno je spravila cvetko v Bädekerja in ustopila se potem pred umetno izdelana bronasta vrata grške cerkve.

slovensk vseučiliščnik potreboval je ubožnega lista. Ko pride njegova mati o tej zadevi do tedanjega župana pardon — purgeljmojstra Lehmana, za dere se na njo: „Was? Diesem nationalen hetzer, diesem nationalen agitator, der bei den letzten wahlen gegen mich agitirt hat, soll ich ein zeugnis ausstellen?“ Vseh njegovih besed nečemo ponoviti, a služimo lahko gosp. Lehmanu z njimi, ako zahteva. Vidite g. urednik, tako se je obnašal prejšnji župan. Kaj ne, to je objektivnost? Slednjič pa je vendar le dal ubožni list. No sedaj ne bode več imel prilike, gospod Lehmann, tako postopati. Hvala Bogu, da je njegovega regimenta konec! Mi pa le pravimo: „Gute nacht herr Lehmann!“

Iz Ljutomera 24. novembra. [Izv. dop.] V številki ad 316 graške „Tagesposte“ od 22. nov. t. l. se gospodje velikani lažiliberalci Joh. Steyer et consortes širokoustijo, da so v Ljutomeru ravno končane volitve v občinski zastop, katere so jim pripomogle do lepega vspeha (žalibože po nemarnosti našega vodje). Patentirani liberalizem teh privandranih gospodov, ki se po lepem vspehu na ta način prazijo, obstoji v tem, da črtijo Slovenca in vero; čez ta črt se ne morejo vzdigniti, ker, akoravno liberalizem rad raste, vendar nij najti na vsakem koruzišči. Iz navedenega dopisa v graški „teti“ tudi doznamo, da je g. Semlitsch, recte Zemljč, nemškutar; tam stoji črno na belo. Dosedaj smo g. Semlitscha vedno za političnega hermaphrodita držali; ali to nij, nemškutar je, odločno ženskega spola; zakaj ženskega spola? Ker hlač — — —. To nam je treba pomaniti. Kakor je uže to navadna prikazen na Slovenskem, ima tudi Ljutomer, katerega prebivalci so večidel Slovenci, uže od nekdanj nemškutarski občinski zastop. Nekaj čudnega in posebnega je tu prikazen, da je županstvo trga Ljutomera podcedovalno. Dosedanji župan — ki je tudi za naprej — uže kraljuje dvanajst let. To čast podcedoval je po očetu, in če bodo naši vodje tudi v prihodnosti tako zaspansi kakor dosedaj, jo bode ta izročil svojemu sinu. Dalje izvemo po daljnem potu iz Gradca, da se je g. župan Jos. Steyer branil te časti, da jo je le vzprejel na molbo svetnikov. No ti svetniki so ga morda manj nadlegovali, kakor pa njegova nemškutarska rodbina, katerej je na tem ležeče, da ostane županska čast v njih rodbini, se ve da iz mnogih uzrokov, katerih tukaj navajati nečemo. Nikdo pa tako ne vzvišuje g. župana, kakor njegov brat, ki ga bolj moli, nego Afrikanec svojega malika. Na komando tega brata g. Joh. Steyer-ja, ki je načelnik tukajšnjim ognjebračem, so novo izvoljenemu bratu županu na čast nezavedni udje tega koristnega društva morali napraviti „fakelzug“. K nepopisljivemu veselju gosp. aranžera „fakelzuga“ so ravno dotični dan tudi zašli v Ljutomer „pemski muzikanti“, in ti so svojimi gosli morali novemu županu zacviliti „serenado“. — Sicer pa moramo javno protestirati zoper lažnjivo izjavo, po katerej da bi bili mi z nemškutarskim županom zadovoljni, ter konstatujemo, da bi g. župan, ki je ovače usnjar, bolje storil, če bi bil županstvo popustil ter raje

prodajal — usnje. Največjo grajo pa zaslužijo naši „odlični“ možje in vodje, ki so po svojej mlačnosti krivi, da imamo nemškutarski občinski zastop. Imen teh gospodov ne moremo objaviti, ker bi se jih se daj mi in z nami vred vsak Slovenec sramovati moral. Upamo pa, da se bodo ti gospodje zaradi tega poboljšali ter pri prihodnej volitvi to popravili, kar so sedaj zakrivali.

Iz seje mestnega zbora ljubljanskega

dne 24. novembra 1882.

Poslušalcev je mnogo; narodni odborniki vsi navzočni.

Nemškutarski poslanci dr. Suppan, Bürger, Dreo, Doberlet, Lassnik, Dežman in Josip Luckmann prišli so prvi v mestno dvorano: zavrgli so tedaj svoj sklep ne dohajati več v sejo mestnega zbora.

Župan gospod Grasselli naznanja, da mu je došel dopis od c. kr. deželnega predsestva, s katerim se naznanja, da je Nj. Veličanstvo presvitli cesar odredil, da se ima za žensko in moško učiteljsko izobraževališče zidati novo poslopje v Ljubljani za 165.000 gld. in da se ima zidanje pričeti prihodnjo vzpomlad in zgradba do konca leta spraviti pod streho.

Mestni zbor pozdravlja to naznanilo z živoin dobro-klici in sklene na predlog dr. viteza Bleiweis-Trsteniškega, naj župan in dva uda mestnega odbora, katere si izvoli g. župan sam, izjavita gosp. deželnemu predsedniku Winklerju prošnjo, da blagovoli iskreno zahvalo mestnega zbora ljubljanskega za to velikodušno odredbo sporočiti Nj. Veličanstvu. Predlog se z obćnim odobravanjem jednoglasno vzprejme.

Zapisnikar g. Kališ potem prečita c. kr. deželnega predsestva dopis zaradi izvolitve mestnega zastopnika v c. kr. deželni šolski svet.

Dopis se glasi:

Št. 2350.

Vaše blagorodje!

Ker se je obnovljenje sedanjega deželnega šolskega sveta za Kranjsko vršilo stoprav 2. novembra 1876 l., treba sedaj, ko je pretekla postavna funkcijska doba šestih let, da se isti vnovič konstituirajo.

Število članov deželnega šolskega sveta, kakor je isto v §. 34. postave o deželnem šolskem nadzorstvu od 25. februarja 1870 št. 11 dež. zak. določeno, je od zadnjega obnovljenja dne 2. novembra 1876 po §. 20. deželne postave z 9. marca 1879. št. 13 dež. zakonika pomnoženo bilo s poslancem mestnega zastopa ljubljanskega, kateri je bil voljen vsled izjave 23. maja 1879 št. 6694 v seji mestnega zbora dne 20. maja 1879 l.

Poslovni čas v §. 20. pod št. 5, 6 in 7 prej omenjene postave imenovanih udov deželnega šolskega sveta, kakor: dveh katoliških duhovnikov, dveh udov učiteljskega stanu in zastopnika mestnega zbora ljubljanskega, je po §. 21. postave z 9. marca 1879 št. 13, isto tako, kakor po §. 34

postave o šolskem nadzorstvu s 25. februarja 1870, št. 11 dež. zak. določen za dva katoliška duhovnika in dva uda učiteljskega stanu na dobo šestih let. Ker pa postave ne uplivajo nazaj tudi deželna postava z dne 9. marca 1879 št. 13 v svojih prej omenjenih, s prejšnjo postavo strinjajočih se določilih nij mogla prouzročiti nikake dalje segajoče premembe, nego le pomnožitev deželnega šolskega sveta z ustopom vsled prej navedene postave novo poklicanega mestnega zastopnika in sicer za ne še poteklo dobo do zapetnega obnovljenja deželnega šolskega sveta.

Usojam se tedaj, Vaše blagorodje, vsled naredbre gospoda ministra za uk in bogočastje z dne 7. novembra t. l. št. 1296, vsled predstoječega obnovljenja deželnega šolskega sveta za Kranjsko naprositi, da novo volitev mestnega zastopnika v dež. šolski svet kakor hitro mogoče blagovoljno odredite, izid volitve pa semkaj naznanite.

V Ljubljani, 11. novembra 1882.

C. kr. deželni predsednik:

Winkler. l. r.

Prvi poprime besedo dr. Suppan. On pravi, da gre tu rešiti jako važno principijelno vprašanje in zato rešitev nasvetuje, da se dopis deželne vlade izroči šolskemu in pravnemu odseku v pretres, da o njem zboru poroča. S tem, da minister baron Conrad misli, da je potekel mandat g. Mahra, izvoljenega 23. maja 1879. l. na šest let, nij ničesa dokazanega. Govornik je mnenja, da poslovna doba g. Mahra še nij potekla.

Dr. Bleiweis vitez Trsteniški meni, da nij tu nikakega principijelnega vprašanja, da gre jedino le za poslovno dobo, kakor pri drugih korporacijah, n. pr. pri zdravstvenem svetu, katerega udje se volijo le na tri leta. Pri tej korporaciji se tudi nekateri udje, če kdo odstopi, volijo na dve leti ali celo le na jedno leto. Isto pravilo velja tudi pri deželnih poslancih. Da bi v takih korporacijah vsak ud štel po letih, odkar je bil izvoljen, morala bi se upeljati posebna evidenca. Torej velja tu obće pravilo, da poslovna doba vsakega uda traje toliko časa, kolikor časa še traje poslovna doba dotične korporacije. Govornik izjavlja, da ne more pritrditi nikakor razlogom dra. Suppana in predlaga, da se volitev takoj izvrši.

Dr. Drč pravi, da mestni zastop nij poklican razmotravati, ali naj se voli takoj, ali ne, nego vztretati treba pozivu vlade in voliti takoj. Ako bodo vsi drugi udje dež. šolskega sveta na novo voljeni, je pač samo ob sebi umevno, da tudi mestni zastop ljubljanski voli svojega zastopnika na novo.

(Konec prih.)

Domače stvari.

— (V včerajšnji seji mestnega zbora ljubljanskega) izvoljen je bil v deželni šolski svet gosp. profesor Fr. Šuklje, v slavnostni odbor za 600 letnico pa gg. Fortuna, Mošé in Hribar.

— (Vabilo k društveni besedi,) katero priredi narodna Čitalnica ljubljanska v nedeljo 26. novembra 1882. Program: 1. G. Eisenhut — „Moja ljubav“, osmospev, pojó gg. Přibil, Branke, Stamcar, Pelan, Stegnar, Juvanec, Paternoster, Krulc. 2. a) David Popper — „Andante“ iz koncerta op. 8; b) Henri Röver — „Mazurka“ op. 8, igra na violoncellu gosp. Adolf Hodek in spremljuje na glasoviru gosp. Přibil. 3. Abt. — „Solnce vsem solncem“, samospev, poje gosp. A. Pucihar, spremljuje ga na glasoviru gosp. J. Přibil. 4. Pot skozi okno. Vesela igra v I. dejanji, po francoskem od Skribe-ja, poslovenil g. Davorin Bolc. Začetek ob pol 8. uri zvečer. Vstop k tej veselici imajo le častiti člani Čitalnice.

Čitalnični odcor.

— (Miklavžev večer.) V torek dné 5. decembra t. l. priredi ljubljanski „Sokol“ v prostorih čitalnične restavracije „Miklavžev večer“, na kojega slav. p. n. občinstvo uže sedaj opozorujemo. — Program bode obširen in komično-zabaven, ter se je nadejati kakor druga leta tudi letos ta večer prav obilega občinstva. —

„Kaj pomenijo pregrinjala po stopnicah? In car kovnik stopa urno po cerkvi, bo-li kaj posebnega?“

„Povprašati hočem,“ dé Lujiza, a kmalu se vrne z naznanilom, da se bode vršila poroka.

„Ruska poroka! Oj to bi pač rada videla; bi-li ne bilo možno biti navzoč?“

„Gotovo, milostna gospa — a samo nekega sredstva treba“, reče Lujiza in naredi pomenljivo znamenje s palcem in kazalcem.

„Tu imate in preskrbite nama sedeže; na ceno nij treba gledati — samo da dobite!“

Lujiza gre do cerkvnika in po kratkem govoru pridobi uhod skozi bronaste duri.

Malo ljudij je še bilo v bogato okinčnej kapeli. Velikanske slike krasile so stene, a razen marmornatega nagrobnega spomenika ondí počivajoče vojvodinje Nassau-ske nij bilo ne jednega kipa iz lesa niti kamna. Radovedno se je ozirala gospa Ten Berghe, ki je bila protestantka, po cerkvi.

„Kako lepa cerkev,“ šepetala je; — „ona je gotovo tudi taka, katero vi slehern dan obi-

skujete. Da bi bila na vašem mestu, rajši bi hodila zjutraj semkaj; tu je lep sprehod in davno ne tako daleč, kot do mesta!“

„To je grška kapelica, milostna gospa!“

„In vi ste katoličanka! — Da, to sem poza bila. A povejte mi vendar, kakošni so razlogi mej tema? Nikdar se nijsem bavila z bogoslovjem, oprostite!“

Cerkvica se je napolnila z ljudmi, ki baš nijso bili povabljeni, a hoteli so nasititi zvedavost. Prikazal se je duhovnik v krasnej opravi, v dolgej halji in blestečim se pokrivalom, obdan od jednako krasno opravljenih akolitov. A skoro se je opazovalcu dozdevalo, da mu nij mar, da biva na sv. kraji. Podajal je prišlim roko in se pogovarjal z njimi, kot v sprejemnem salonu. Pol ure so uže pričakovali zaročencev in duhovnik je nejevoljno pogledaval pri durih, pridejo-li uže ali ne? Zdajci se začuje drdranje voz, na stečaj se odpró vrata in neviden zbor pevcev zapel je obrednico; pop pozdravljal je priše.

(Dalje prih.)

— („Für Ihnen“) je najnovejša slovniska oblika, ki je včeraj preskočila ograjo g. dr. Suppanovih zob. Potreba nemškega „Schulvereina“ in nemške šole v Mavrlu je tedaj dokazana „rokopipatelno“, bojimo se le, da bode v Mavri predaleč, tedaj — —!

— („Tausendsasa Sima.“) Mej tem ko ta „učeni pedagog“ z vsemi svojimi sicer res skromnimi močmi deluje proti razvitku slovenskega jezika na Kranjskem, — mu je na Koroškem pospeševalec. Izvedeli smo namreč, da je letošnje leto, ko je bil na Koroškem na počitnicah, s svojimi tamošnjimi znanci občeval skoro izključljivo v slovenskem jeziku. Gospod Sima, ki sedaj na razvalinah svoje inšpektorske slave premišlja minljivost vsega posvetnega, je sicer premalo važna oseba, da bi tej ali onej smeri njegovega poslovanja pripisovali kak vspeh, a zabilježiti smo to vendar hoteli v dokaz, da se bledolični mož na Koroškem sramuje svojega početja na Kranjskem.

— (Mestni Fran-Josipovi ustanovi) podelil je mestni zbor na predlog načelnika šolskega odseka dra. Drča v včerajšnji seji Antonu Gvajcu in Dragotinu Hutu, učencema na realki.

— Iz Cerknice) 24. t. m. se nam piše: Skoraj 14 dni se je trudil knez Hugo Windischgrätz na strel dobiti medveda, kateri se je klatil po Javorniku in v bližnjih gričih. Danes se mu je posrečilo tihotapcu priti na sled, v gonji pod sv. Križem, poleg našega jezera sta zračunila do do-brega in potem postala precej prijatelja: kajti videti ju je bilo peljati se skozi Cerknico skupno v lovskem vozu, gledaje se drug drugoga. Klatijo se pa še 4 medvedi po Javorniku, in ako ne odrinejo kmalu v svoje zimske beznice, zna se jim zgoditi, kakor tovarišu.

— („Slovensko literarno društvo na Dunaji“) izvolilo je na glavnem zboru v 21. dan t. m. za predsednika g. stud. iur. Danila Majarona. V odbor so bili voljeni: Josip Pollak, stud. iur. kot podpredsednik; Alojzij Franko, stud. iur. kot tajnik; A. A. Pirec, stud. iur. kot tajnika nam.; Karl Štrekelj, cand. prof. kot knjižničar; Enrik Tuma, stud. iur. kot blagajnik; Ivan Lapanja, stud. techn. kot odborn. nam. — —

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 25. novembra. Kakor poroča „Fremdenblatt“, bode se do sedaj iz 23 poslancev obstoječi klub Coroninijev konstituiral in objavil svoj program takoj, ko se snide državni zbor. Nova stranka ne bode ministerijelna, niti opozicijska, vodli jo bodo le oziri na skupno državo. Gospodarstvenim predlogom vlade se ne bode protivila, v narodnostnih vprašanjih presojevala bode zahtevanja posamičnih frakcij s stališča pravičnosti z ozirom na jed-notni značaj države. V verskih in poučnih vprašanjih, v splošno političnih vprašanjih bode pač konservativna, a zavračala bode odločno vse reakcionarne in klerikalne tendence.

Frankovbrod 24. novembra. Reka Main je izstopila. Zvezna železnična proga takraj reke je pod vodo. Rena narašča rapidno, brodarenje je ustavljeno.

Paris 24. novembra. Iz katedrale v Saint Denis-u bilo je ukradenih 33 dragocenih stvari, mej temi 6 kelihov in monstrance. Skupna vrednost iznaša 100.000 frankov. — „Union“ objavlja vsebino papeževih okrožnic povodom afere Martinucci. Razsodba rimske sodnije da je posezanje v okrožje Vatikana in razžaljenje papeža samega.

London 24. novembra. Železnični most pri Bromley-i na progi London-Chatham-Dover podrl se je danes. Sedem delavcev je mrtvih, več ranjenih. Promet s kontinentom je preprečen.

Madrid 23. novembra. V raznih mestih Andaluzije zasegli so 30 socijalističnih agitatorjev, ki so bili v zvezi s španjskimi socijalisti in anarhisti v Lyonu.

Razne vesti.

* (Slovanske opere na nemškem odru.) Kakor „Signale“ poroča, predstavljale se bodo na Lipskem mestnem gledišči tekom zimske dobe: česka komična Dvořakova opera „Kmet kot šelm“ in ruski operi Rubinsteinovi „Makabejci“, ter Glinkova „Ruslan in Ljudmila.“ — Tako ve pravi Nemec ceniti slovanske dramatične proizvode, kar naj bode za nas dovolj razumljiv kažipot.

* (Vojno rusko brodovje) šteje 146 admiralov, 806 kapitanov, 2.262 višjih častnikov in 867 pomorskih kadetov, moštva pa 26.153; tedaj pride na jednega admirala 180 in na častnika 6 in pol možev.

* (Kam se povsod Nemci usiljujejo.) Indijski velikaš Maharajah Dhuleep Sing ima ženo po rodu Nemkinjo, s pravim imenom se piše Müller, ki mu je porodila uže šest otrok.

* (Čuden obrt.) V Parizu je 1869 možkih in ženskih delavcev in delavk, ki se redé z izdelanjem okusnih oblek za pesičke in ta obrt nese na leto 500.000 do 600.000 frankov dohodka. Očividni dokaz razkoštva tega mesta.

* (Kateri ponarejeni zobje so najboljši?) — Filadelfijski, kajti ondi izdelujejo vsako leto 12 in pol milijonov ponarejenih zob; tako poroča „Philadelphia Journal.“

Poslano.

Sl. deželnemu odboru kranjskemu.

V slavnostni odbor za praznovanje 600 letnice poklicano je mej drugimi društvi tudi „jako uplivni Laibacher Turnverein“.

Da se je temu nasproti preziralo kranjsko obrtno društvo, kot edini zastop mnogobrojnega in važnega stanu, kateri je pri enacih prilikah glej praznovanje 25 letnice na Dunaji — povsod na mestu, — označuje nazore deželnega odbora, brez da je treba kacega komentara.

Več obrtnikov.

Poslano.

„Novicam“ v pojasnilo.

Ker me „Novice“ v zadnji številki zaradi mojih predlogov pri občnem zboru c. kr. kmetijske družbe strastno napadajo, štejem si v dolžnost povedati, kaj sem v resnici predlagal ter se sklicujem na stenografičen protokol. Moj predlog glasil se je takole: C. kr. kmetijska družba izdaja naj z novim letom kmetijski list kot njen organ ter ga naj udom pošilja brezplačno ali pa s tem pogojem, da vsak ud povrne poštnino; „Naznanila“ naj izostanejo.

Dela naj se na to, da skliče vsaka podružnica vsako leto svoj občni zbor. Občnega zbora udeležiti se ima pravico vsak, ki se zanimiva za kmetijstvo. Glasovati imajo pravico samo udje. Vsakega občnega zbora mora se udeležiti potovalni učitelj, mora napraviti pri shodu primerno kmetijsko predavanje, ter ima kot tajnik zastopati kmetijsko družbo in se dogovoriti s podružničnim odborom: kajti na ta način bode mogoče zvezati centralni odbor s podružničnim odborom v pravem pomenu besede. Ker bode s tem, da izdaja družba svoj list, si pridobila veliko število udov, povečali se bodo tudi dohodki posameznih podružnic, ker kakor obče znano, pripada od vsakega uda podružnici 1 gld.

S tem denarjem bi se nakupila na primer dobra semena, boljše orodje, stroji itd., kateri bi se oddali pri občnem zboru kmetovalcem, ker je neobhodno potrebno, da se pri nas upelje boljše orodje in da ljudstvo tudi previdi, da ima družba dobro voljo dejansko pomagati kmetu.

V krajih, kjer se ljudstvo peča posebno z živinorejo, naj se živina premira, pri podružnicah isto tako licencirajo biki itd. —

To so bili moji predlogi, sedaj naj pa vsak sodi, kaj je tu pametnega in kaj nespametnega.

Dalje poudarjam, da so „Novice“ popolnoma privatni list in lastnina Blasnikovih dedičev, od katerih dobivajo c. kr. kmetijska družba 1 eksemplar zastoj. Torej imajo „Novice“ ravno toliko pravice od družbe kaj zahtevati, kakor vsak drug list. Ako „Novice“ zgubavajo od dne do dne več naročnikov, tega vsaj jaz nisem kriv, ampak uredništvo.

Jaz sem popolnoma prepričan, da nisem predlagal ničesar slabega, govoril sem le v prid naše družbe in našega kmetijstva. Da me pa „Novice“ recte „Blasnikovi dediči“ surovo napadajo, urok je le ta, ker so oni tega mnenja, da je c. kr. kmetijska družba na svetu zaradi Blasnikove tiskarne in ne v povzdigo in pospeševanje našega kmetijstva.

Z odličnim spoštovanjem

E. Kramar,
tajnik c. kr. kmetijske družbe.

Umri so v Ljubljani:

23. novembra: Jožefa Beden, branjeveva hči, 8 m., Gospodske ulice št. 3, za vodenico v glavi.

V deželnej bolnici:

23. novembra: Wencei Mikš, natakár, 30 let, za kro-nično tuberkulozo.

Tajci:

24. novembra.

Pri Sloani: Pochl iz Trsta. — Rossi iz Pulja. — de Zambeli iz Odese.

Pri Malteci: Jung z Dunaja. — Walz iz Trsta. — Volk z Dunaja. — Urbančič iz Höffelna. — Blumberger z Dunaja. —

Dunajska borza

dné 25. novembra.

(izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	76 gld.	25	kr.
Srebrna renta	77	—	—
Zlata renta	94	20	—
5% marcna renta	91	30	—
Akcije narodne banke	829	—	—
Kreditne akcije	289	80	—
London	119	—	—
Srebro	—	—	—
Napol.	9	46	—
C. kr. cekini	5	66	—
Nemške marke	58	40	—
1% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	117	50
Državne srečke iz l. 1864	100	172	25
1% avstr. zlata renta, davka prosta	94	10	—
Ogrska zlata renta 6%	118	45	—
„ „ 4%	85	25	—
„ „ papirna renta 5%	84	30	—
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	104	—	—
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	115	—
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	118	75	—
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	97	80	—
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	105	—	—
Kreditne srečke	100 gld.	173	50
Rudolfove srečke	10	18	75
Akcije anglo-avstr. banke	120	122	—
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	221	25	—

Karolina Waniek

in

Ivan Nep. Achtschin

naznanjata, da sta bila 26. t. m. v Seebach-u pri Aflenz-u na Štajerskem poročena. (742)

SEEBACH in LJUBLJANA,

5. novembra 1882.

Poslano.

TRŽAŠKA RAZSTAVINA LOTERIJA.

Srečkanje 5. januarja.

1 glavni dobitek gotovih 50.000 gld.

2 glavni dobitki gotovih 20.000 gld.

3 glavni dobitki gotovih 10.000 gld.

Nadalje

1 à gld. 10.000 — 4 à gld. 5000 — 5 à gld. 3000 —
15 à gld. 1000 — 30 à gld. 500 — 50 à gld. 300 —
50 à gld. 200 — 100 à gld. 100 — 200 à gld. 50 —
542 à gld. 25, — skupaj

1000 dobitkov iz 213.550 goldinarjev.

Obširni popisi dobitkov so na ogled razpoloženi v vseh prodajalnicah lozov.

Cena jednemu lozu 50 kr.

Naročila s pridjanimi 15 kr. za poštnino naj se pošiljajo na (713—3)

loterijski oddelek tržaške razstave

Piazza Grande št. 2 v Trstu.

Kdor hoče loze razprodajati, obrne naj se takoj na predstojajočo adresu.

Lozi dobivajo se v Ljubljani pri slavnej kranjskejskoptnej banki, pri J. C. Luckmannu, Edvard Mahru in Jan. Ev. Bučarjevih naslednikih.

Odvetniški kandidat, dr. juris

s sodnijsko in jednoletno odvetniško prakso želi mesto koncipijenta v večji odvetniški pisarni s 1. januarjem. Dopisi upravnistvu tega lista pod črkami D. R. (741—2)

Poslano.

Gospodu G. Piccoliju, lekarnarju v Ljubljani.

Veliko let uže zdravim mnogo boleznij z gonilnimi leki in skoro vedno z najboljšim vspehom.

Mej drugim ordinajem Vašo Francovo esenco, ki ima to posebnost, da prouzroča obilno izpraznenja, ne da bi dražila želodec in čreva, čeprav se rabi dlje časa.

Trst, v oktobru 1882.

Dr. Pardo,
praktičen zdravnik.

Podpisani s tem potrjujem, da se Francova esenca, ki jo nareja lekarnar G. Piccoli v Ljubljani, zaradi svojega točnega in čudovitega učinka po mnogih bolnikih moje fare in okolice v raznih boleznih rabi, vedno s posebnim vspehom; zato izrečem omenjenemu g. lekarnarju to zasluženno javno zahvalo.

Pristavljam še, da ne mine dneva, ko bi ne prišel kedo k meni po sklenico te čudovite esence, katero imam vedno za svojo in družine rabo pri rokah.

Fianona (Istra), v oktobru 1882.

Anton Vlassich,
župnik-kanonik.

Od Vas dobljenih 12 steklenic Francove esence je proti mojej dolgotrajnej bolečini v želodec, in tudi gospej Mariji Šašelji, pekarici v Mokronogu proti zaprtji jako dobro pomagalo, za kar se Vam najtopleje zahvalim.

Tudi še opomnim, da bom Vašo dobro Francovo esenco v teh krajih kar se bo dalo razširiljal.

Z odličnim spoštovanjem

(694-5)

Miha Treffatt,
užitniški agent.

Mokronog, v februarju 1882.

Francova esenca, ki jo izdeluje G. Piccoli, lekar „pri angelji“ v Ljubljani, na Dunajskej cesti, je pomagala uže tisočerm ljudem, kakor je razvidno iz zahvalnih pisem, ki jih izdelovec dobiva. Ta esenca ozdravi boleznij v želodec in trebuhu, krč, božjast, trebušno in premenjavno mrzlico, zabasaoje, hemorojide, zlatenico itd. ki so vse nevarne, če se v pravem času ne ozdravijo. 1 steklenica 10 kr.

Prav spretna likarica

stanuje na **Starem trgu hiš. št. 28 v III. nadstropji** ter se priporoča p. n. občinstvu za dotična opravila. — Srajca za gospe po kakovosti od 6 do 18 kr. itd. itd. (747)

V novic bistveno znižane cene!

KAVA

izvrstne kakovosti po pravi engros-ceni, iz znane razpošiljalne trgovine

Robert Kap-herr, Hamburg.

v vrečicah po 4³/₄ kilo prave vsebine (ne brutto 5 kil za netto-težo) z všteto poštarino in zamotanjem po poštnem povzetju: Avst. v r.

Rio, močen	glđ. 3.25
Domingo, okusen	„ 3.60
Santos, jako močen, lep	„ 3.75
Java, svetlozelen, droben, močen	„ 4.10
Cuba, temnozelen, jako droben, močen	„ 4.45
Java II., zlatorumen, jako droben, omleden	„ 4.20
Java I., zlatorumen, jako fin	„ 4.60
Perl-Mocca, fin, zdaten	„ 4.75
Ceylon, modrozelen, plemenit	„ 5.30
Ceylon, Perl-, izredno fin	„ 5.40
Menado, jako finega okusa	„ 5.85
Mocca, pravi arab., lepodiseč	„ 6.45

Priporoča se zmes: Ceylon, Perl z Javo I. — Vse čiharne vrste kave so preresetane in izbrane, tedaj proste prahu in črnih zrn. — O reelnosti mojih pošiljatev dobivam sleherni dan najpohvalnejša priznanja. (732-2)

Neposredni kup — največja varčnost!

Izdelki, kateri **nijmajo** te postavno deponirane varstvene znamke, naj se kot ponarejeni koj vrnejo.

Cvet zoper trganje,
po dr. Maličič,

je odlično najboljšo zdravilo zoper protin ter reumatizem, trganje po udih, bolečine v križi ter živcih, otekline, otrple ude in kite itd., malo časa ča se rabi, pa mine popolnem trganje, kar dokazuje obilno zahval. Zahteva naj se samo „cvet zoper trganje po dr. Maličič“ z zraven stoječim znamenjem; 1 steklenica 50 kr., pravega prodaje samo

lekarna „pri samorogu“ J. pl. Trnkoczyja na Mestnem trgu št. 4 v Ljubljani.

Zahvala.

Gospodu **J. pl. Trnkoczyju,** lekarju v Ljubljani.

Moja mati so na protinskej bolezni na nogi silno trpeli in razna domača zdravila brezvspešno rabili. Ko je pa bolezen čedalje hujša prihajala in uže več daj nijso mogli stopiti na nogo, spomnim se na **Vaš dr. Maličičev protinski cvet za 50 kr.** ter si ga nemudoma naročim. In res, imel je čudovit vspeh, da so se po kratkej rabi tega zdravila oprostili mučnih bolečin. S popolnim prepričanjem priznavam torej **dr. Maličičev protinski cvet** kot izvrstno zdravilo in ga vsakemu bolniku v jednakej bolezni priporočam. Vašej blagorodnosti pa izrekam **najprisrčnejšo zahvalo,** z vsem spoštovanjem udani

Frane Jug,
posestnik v Šmariji p. Celji.

(469-6)

Nova hiša

pritlična, ležeča ob tržaškej cesti na **Glincah** pri Viču h. št. 14, četrt ure od Ljubljane, brez vsega dolga in tikoma nje ležeči vrt in njiva (blizu 1300 □ sežnjev), prodaje se az **gotove denarje.** Kdor jo želi kupiti, naj se v **osmih dneih** oglasi pri posestniku

(740-2)

Ferdinandu Cepuder.

Lepe in po ceni

klobuke in čepke,

kakor tudi

kožuhovino

prodaja

(506-59)

Anton Krejci,

v Ljubljani, na kongresnem trgu na oglu gledaliških ulic.

Za Bogom imam se le Vašemu sladnemu ozdravljajočemu pivu, sladnej čokoladi in koncentriranemu sladnemu izlečku Iv. Hoffa zahvaliti za ohranitev svojega življenja.

Samolastno izgovorjene besede mnogih ozdravljenih.

Zahvala.

Po Iv. Hoffovem sladnem ozdravljajočem pivu življenju nevarno telesno slabost rešenega.

Ker je ta toli izvrsten izumek sladnega ozdravljajočega piva mojo mater **dejal bi smrti rešil,** ponašal sem se lahko s tem z vso odličnostjo v tukajšnjaj občini in sem lahko s svojim popolnim prepričanjem vsakemu bolniku priporočal ta lek. — Nekemu kmetu, ki je tožil, da čuti bolečine v jetrah, v želodecu in deloma v plućah ter me je vprašal za svet, sem priporočal, naj rabi to izvrstno sladno pivo. Prosil me je, naj bi takoj pisal ponj, kar sem tudi koj v njegovej sobi storil. Prosim tedaj Vaše blagorodje, da pošljete kar hitro mogoče 26 sklenic sladnega piva in 10 zavitkov sladnega bombona.

Sv. Jurij (nad Muravom). **Josip Fliess,** nadiučitelj.

C. kr. dvornemu založniku mnogih evropskih suverenov, gospodu

Ivanu Hoff-u,

c. kr. komisijakemu svetniku, lastniku c. kr. zlatega križca za zasluge s krono, vitezu visocih pruskih in nemških redov, Dunaj, fabrika I., Grabenhof 2., tovarniška zaloga: Graben, Bräunerstrasse 8.

Uradno (629-8)

zdravstveno poročilo.

Dr. Seypel, špaski nadizdravnik.

Ivan Hoffovo sladno ozdravljajoče pivo (Malzextract-Gesundheitsbier) je izvrsten diatičičen lek za rekonvalescente iz teških boleznij, tudi za na prah bolne, ker ne vzbuja živcev; isto tako se prav posebno priporoča za boleznij v želodecu in na hāmorrhoidah.

Manj ko za 2 glđ. se ne razpošilja.

Glavne zaloge: V Ljubljani: Peter Lassnik, spec. trg.; v Reki: Nik. Pavačić, drog.; v Gorici: G. Christofolletti; v Mariboru: F. P. Holasek, na glavnem trgu; v Ptuj: J. Kasimir, V. Sellinschegg; v Celji: J. Kupferschmidt, lekarnar.

500 zlatov

plačam onemu, kdor pri vporabljanji

Kothejeve zobne vode

1 steklenica 35 kr., še kedaj čuti zobne bolečine ima iz ust duh.

J. G. Kothe,

umirov. dvorni založnik v Mödlingu pri Dunaji, vila Kothe.

(144-39)

V Ljubljani dobi se jedino le pri lekarji **Jul. pl. Trnkoczyji** in v vseh lekarnah, droguerijah, parfemerijah, prodajalnicah galanterijskih rečij itd. na Kranjskem.

Najstarejša in največja firma
MORIC-a BUM-a
v Brnu

priporoča za prihodnjo sezijo:

3 metre 20 Cm., to je 4¹/₂ vatlov prave brnske volnene robe za celo zimsko obleko, a meter po gl. 2.60 torej vkup gl. 8.32.

3 metre 20 Cm. prave brnske volnene robe iz fine volne, a meter po gl. 3.60, vkup za gl. 11.52.

Najfin. brnsko volнено robo od glđ. 4.50 do glđ. 8.— per meter.

2 metra 20 Cm., modri, rujavi, olivni ali črni Palmerston za zimske suknje a meter po gl. 2.60, torej gl. 5.72; ali pa iz boya, bobra, gagkunovega mahū ali poprečni a meter po gl. 3.—, torej gl. 6.60; zraven 1 meter 30 cm. križastega ali črtanega brnskega podšiva po gl. 1.—, znaša gl. 1.30.

Finejšo brnsko robo za suknje tudi v vseh barvah, a meter od gl. 3.50 navzgor do gl. 10.—. Podšivno robo a meter od gl. 3.50 do gl. 6.—.

1 meter 20 Cm., to je 1¹/₂ vatla modre brnske volnene robe za hlače, per meter po gl. 3.—, stane gl. 3.60.

Finejša roba za hlače per meter po gl. 4.— do gl. 8.—.

Pravi angleški popotni plaidi, 3 m. 50 cm. dolgi in 1 m. 60 cm. široki, od gl. 3.75, gl. 5.—, gl. 5.25, gl. 8.— do gl. 18.—.

Vedno imaj veliko zalogo vsakovrsnega sukna za civilno, vojaško in hvrejno obleko, sukno za cerkvene potrebe in za biljard, potem loden in moničkofe, kakor tudi vsake barve ženskega sukna po vsakršnej ceni.

Naročila pošiljajo se točno proti poštnem povzetju, **celo brez stroškov** in se embalaža ne računi. (565-11)

Obrazi za krojače franko.

Vožne liste
priporoča po nizkej ceni
„NARODNA TISKARNA“
v Ljubljani.

Ustanovljeno l. 1847.
J. J. NAGLAS-ova
tovarna za pohištvo
v Ljubljani,
Auerspergov trg št. 7 in Gospodske ulice (Knežji dvor),
sprejema kompletne oprave za **balo, stanovanja** in **hotele** od najbolj priproste do najfinije izpeljave po **najnižjih fabriških cenah** z garancijo.
Ilustrovani cenilniki gratis. (642-16)

Najpristojnejša in najlepša božična darila.

Zaloga tovarne za blago iz kinežkega srebra
MORIZ HACKER,
Wien, I., Operngasse Nr. 2.

Največja izbér kina-srebernega blaga z tovarniško znamko

Da se onemogočijo vse zamenjave in si osigura dopošiljatev, se prosi, da se dopisi pošiljajo na **MORIZ HACKER-a,** Wien, Operngasse Nr. 2.

(745-1)

Ilustrovani cenilniki na zahtevanje gratis in franko.

Zdravilstveno

parfumerijsko blago.

Anatherinova ustna voda a 60 kr., Zobni prašek a 40 kr. priznana kot najboljša sredstva za čiščenje ust. — Pušara za dame, bela in rožna, izdelana iz najfinejše rižne moke, prav neškodljiva za kožo, v zavitkih a 10 kr. in v škatljicah a 40 kr. **Esprit de Esbouquet**, **Heliotrope**, **Rosea**, **Violette** za parfumiranje perila, robcev itd., v elegantnih miniaturnih flaconih s kovinskim zaporom a 40 kr. za komad. **Glycerin-Crème**, posebno vspešna pri razpokanih ustnih in praskah po roki, 1 flacon 30 kr. **Kadilni papir**, vžgan v sobi razširja prijeten duh, 1 zavitek 10 kr. **Toaletno medeno-glicerinsko milo** od Sarga, 1 kos 30 kr. **Mandeljni otrobi**, rabljeni mesto mila, store kožo nežno, fino in mehko, 1 zavitek 10 kr. — vse to prodaje in razpošilja

G. Piccoli,

lekarnar „pri angelji“ v Ljubljani na dunajski cesti.

Zahvala in priporočilo.

Usojam se s tem najiskrenejše zahvaliti se č. p. n. naročnikom za zaupanje, katero so blagovolili skazovati mojemu umrlemu soprogu g. Ignaciju Faschingu, ključavnarju. Ob enem si jemljem prostost naznanjati čestitemu p. n. občinstvu, da bodem nadažjevala

ključavniško obrt

na Poljanskem nasipu št. 8.

kakor je bila doslej, ter prosim najuljudneje, da me ono blagovoli počastiti s svojimi naročili vsekakoršnih v to obrt spadajočih del, zatrejave dobro, solidno izpeljavo in kar mogoče nizke cene.

V blagovoljna naročila se priporoča z najodličnejšim spoštovanjem

Karolina Fasching,

udova ključavniškega mojstra.

(744)

Prijetno.

Koliko naših prijateljev držijo razna bolečine vso zimo v sobi, ali celo v postelji. — V mrzlem letnem času se težko prezračujejo sobe ali se celo ne morejo. — Kaj more pač za take biti primernejšega in koristnejšega, nego da imajo sredstvo, ki zrak popolnem očisti vzdihov, pri tem pa tudi razširja duh igličastih gozdov in oživljajoče upliva na dihalne organe. To lastnost ima Bittnerjev koniferni sprit, je destilacijski produkt iz smereke in se z razprševalnim aparatom polahno razprši po zraku. Znani gospod dr. J. A. Streintz iz Gradca piše: Z velikim vspehom uporabljam Bittnerjev koniferni sprit pri desinfekciji bolničnih sob in želim mu splošno razširjanje. — Cena steklenici 80 kr., 6 steklenicam 4 gld., patentalni razprševalni aparat gld. 1.80. Dobiva se pri lekarni Bittnerji v Richnovu (Reichenau) Dolenje Avstrijsko; v Ljubljani pri **Jul. pl. Trnkoczyjt.** (677)

Pri vezilji.

Kupčija z volno in tapiserijskim blagom in predtiskarija v Ljubljani, židovske ulice hiš. št. 1,

Marije Drenik,

na tržaške razstavi odlikovana s srebrno medaljo

priporoča svojo bogato zalogo: **vezilj** (štikarij) pričeti in izdelanih, **za vezanje predtiskano omizno in drugo platenino**; volno, preje, svile, koralde; **vsakovrstno blago in orodje za vezanje, pletenje, vezenje in šivanje**; **volnate rute**, nogovice, modrece, trakove: zrezlano, usnjato in drugo **galanterijsko blago**.

Pogrebni trakovi s zlatimi in srebrnimi napisi, **predtiskarije**, kakor tudi vsako drugo čast. naročilo izvršuje se takoj. (743-1)

Razprodaja.

Pletenine, golenice, nogovice, robci, rokavice, tricot-jopiči, kikle iz filca, iz flanela in barhanta, zapestnice, ovratniki, zavratniki, najboljši francoski moderci, vezenine, čipke, trakovi, zavesni čopi, riš, baržun, pliš, atlas, tafet in vse v to stroko spadajoče blago.

Naročila se takoj popolno izvrše. Naposled prodadé se **police** in se dá **prodajalnica** v najem.

Z odličnim spoštovanjem

Ana Šinkovic,
Mestni trg.

(729-3)

Otvorjenje kupčije.

Usojava se najudaneje naznanjati, da sva

v Ljubljani na voglu mestnega trga hiš. šte. 14 ali pod trančo hiš. šte. 2 ustanovila

kupčijo s platnenim, suknenim, svilenim in drugim manufakturnim pa z modnim blagom

na debelo in drobno in jo čisto na novo založila z največjo skrbnostjo.

Za sedanji letni čas posebno omenjava najnovejšo kosmato tkanino podobno kožuhovini in palmerston za vrhnike ali plašče gospodom in gospám, razno izborno blago za sukne, hlače, lovske obleke in dežne plašče, flanelj za vsako rabo, čisto volnate kašmire — črne in v vseh modnih bojah, vseh vrst **zamet**, **pliš**, **broš**, **bež** in **rips**, turske **longsale**, **himalaya**, **velours** in druge zimske, potem črne kašmir-rute, **atlas**, **brokat**, **satin-merveilleux**, **Surab**, **noblesse**, vsake vrste **parhant**, najboljše pravo **rumburško**, **irsko** in $\frac{3}{4}$ široko **platno** za posteljno opravo, namizne prte najnovejšega načina, **brisače** in **žepne rute**, najboljše **evirn** in **volno** za **vezenje** — **zlasti** tudi **pottendorfsko** in **kraljevsko** —, **raznovrstne** najnovejše **preproge**, kakor jih je treba po tléh in pred posteljami, **potne**, **posteljske** in **konjske odeje** in **kóce**, **jute** in **kretón** za **pohištvo**, **gradl**, **zagrinjala** itd. itd.

Prečastito duhovščino opozarjava zlasti na tkanino za cerkveno opravo in vse v to stroko spadajoče blago.

Najpoštenejšo in najcenejšo postrežbo zagotavlja se uljudno priporočata slavnemu občinstvu

(718-2)

KRISPER & URBANC.

Najcenejša in priporočila vredna srečka!

Prvo srečkanje
uže 2. januarja!

Prvo srečkanje
uže 2. januarja!

Prvo srečkanje
uže 2. januarja!

Prvo srečkanje
uže 2. januarja!

Prvo srečkanje
uže 2. januarja!

Z a j e m

avstrijske družbe

ruđečega križa.

V letu 3 srečkanja. 2. januarja, 1. maja, 1. septembra. V letu 3 srečkanja.

Glavni dobitek **200.000** gold. av. velj. Potem 100.000, 50.000, 35.000, 30.000 gld. av. velj. itd. Najmanjši dobitek, kojega mora zadeti vsaka srečka, uže sedaj **12 gld.**, naraste do **20 gld.**

Srečke v gotovem denarji točno po uradnem borznem kurzu

ali pa v

obrokih za **5 srečk** v 37 doplačilih **le 2 gl. na mesec.**

Pravico na igranje

takoj pri prvem srečkanju 2. januarja.

Menjalnica administracije lista

(746)

„M E R C U R“

Glavni dobitek

gold. 200.000 av. v.

Glavni dobitek

gold. 200.000 av. v.

Glavni dobitek

gold. 200.000 av. v.

Glavni dobitek

gold. 200.000 av. v.

Glavni dobitek

gold. 200.000 av. v.

C. COHN.

Wollzeile 10 und 15.

WIEN,
Stefansplatz Nr. 9.